

Gábrriel Róbert

*ERŐFESZÍTÉSEK EGY JOBB EGYETEMÉRT ÉS SIKERESEBB
VÁROSÉRT - KOLTAI DÉNES EGYETEMI SZINTEN BETÖLTÖTT
VEZETŐI POZÍCIÓINAK RÖVID ÉRTÉKELÉSE*

Koltai Dénes 1993-tól kezdődően a nyugdíjazásáig a Janus Pannonius Tudományegyetem, illetve a jogutód Pécsi Tudományegyetem meghatározó személyisége volt. Tanszékvezetői, intézetigazgatói és dékáni tevékenysége az andragógia területéhez kötődő szakmai fejlődés vonal iskolapéldája. Két időszakban azonban ezen túlmutató feladatokat is vállalt: az egyetemi integráció utáni időszakban kapcsolati rektorhelyettesként (2002-2003) Tóth József mellett töltött be a szakmai körén túlmutató szerepet, majd mellettem a Pécs2010 Európa Kulturális Fővárosa rektori megbízottjaként dolgozott (2007-2010).

Kapcsolati rektorhelyettes (2002-2003)

Dénes egy rendkívül izgalmas időszakban került ebbe a pozícióba. Egyrészt a saját maga által épített szervezet, a FEEFI stabilizációja erre az időpontra már nyugvópontra jutott. Röviden felelevenítve, a Janus Pannonius Tudományegyetem 1995/96. évi akkreditációs eljárásának lefolytatása után a FEEFI addigra kiépített kihelyezett központi képzési rendszerét alaposan megnyirbálták, de az Intézetet ellehetetleníteni nem tudták. Pálinkás József, az akkori akkreditációs látogató bizottság vezetője nem is titkolta, hogy célja az Intézet teljes eltörlése volt. Csakhogy a szervezet addigra minőségében megerősödött, így formális ok a bezárásra nem volt. Másrészt az 1999-es Integrációs Törvény előírta, hogy a rektor-közvetlen oktatási szervezeti egységeket mielőbb meg kell szüntetni és karokhoz kell rendelni. Ennek megfelelően a FEEFI a 2000-es év folyamán a Természettudományi Kar szervezetébe integrálódott, ahol Dénes dékánhelyettesként szolgált, előbb Kollár László, majd 2001 februárjától az én dékánságom alatt. Innen szólította el Tóth József hívása (maga helyett Halmos Csabát hagyta a TTK vezetésében). Tóth József pedig azért szólította el Dénest, mert az integrált Pécsi Tudományegyetem első rektori vezetése kisebb válságon ment keresztül. Egyidejűleg lemondtak Lénárd László és Bellyei Árpád rektorhelyettesek. A kicsit puccsszagú helyzetben szükség volt a baráti támogatásra.

Dénes tevékenysége arra irányult elsősorban, hogy a korábban intézeti keretekben felépített kapcsolatait egyetemi szintre is átemelje. A partnerek között szerepelt a Magyar Honvédség, a Magyar Posta, a Paksi Atomerőmű, továbbá számos bank és biztosító. Ezek a partnerségek évi többmillió forintos többletbevételt jelentettek, ami akkoriban nem kis pénz volt, főleg mert egy részük szabadon felhasználható forrásként érkezett. Ebből finanszírozta az egyetem egyik másik olyan fontos eseményét, mint az egyetemi bál és a hallgatói rendezvények. A 2002-es választások közeledtével a forrósodó politikai hangulatban a sajtóügyek rendben tartása is hozzá tartozott. Ez a feladat sem tartozott a leghálásabb dolgok közé. A rektori ciklus zárása (2003. június 30.) után az új vezetésbe az új rektor, Lénárd László, már nem kérte fel Koltai Dénest, így ő régi vágyára, a FEEFI kari szintű egységge emelésére koncentrálhatta energiáit.

Kulturális Főváros rektori megbízott (2007-2010)

Toller László polgármester vezetésével Pécs város kampánya sikeres volt, így a magyar városok közül először Pécs viselhette az Európa Kulturális Fővárosa címet 2010-ben (véleményem szerint teljes joggal). A pályázat két szellemi atyja (Takács József és Tarrósy István) remek koncepciót raktak össze, ami mentén elkezdődött a programok és a beruházások tervezése. Toller László a balesete miatt hamar akcióképtelenné vált, és mire a rektori ciklus elkezdődött, addigra Tasnádi Péter vette át a polgármesteri pozíciót. Tehát vele, és a „pálya” másik főszereplőjével, az akkor a Baranya Megyei Közgyűlést vezető Hargitai Jánossal dolgoztunk együtt ezekben az ügyekben.

Nagyon hamar kiderült, hogy a megye és az egyetem egy közös felületen dolgozik majd együtt: a Tudásközpont néven köztudatosult beruházáson, aminek a lényege az volt, hogy az Egyetemi Könyvtár és az integrálandó megyei városi könyvtár együtt vegye birtokba az új épületet, biztosítva a kihasználtságot. Sok izasztó és tanulságos tárgyalást folytattunk le (hol Dénes, hol jómagam, hol ketten együtt) azért, hogy az építkezés időben, költségkereten belül és érzékelhető hasznossággal menjen végbe. Értékelésem szerint a Kulturális Főváros beruházási projektek közül a legtöbb közhasznot hozta és hozza a közönségnek (ma is igen népszerű és telházszal működik). Dénes legnagyobb érdeme ez ügyben az volt, hogy a könyvtári integráció szaftos részleteit nagy türelemmel és empátiával vitte végig. Beköltöztünk és azóta is működünk. Az intézmény mindjárt az átadás után két kiemelkedő eseménynek adott otthont: a meghívásomra Pécsre látogató José Manuel Barroso EU Bizottsági Elnök járt ott Orbán Viktor társaságában 2010 októberében (ekkor még csak ez volt az egyetlen elkészült beruházás a tervezettek közül, ami EKF forrásból valósult meg), majd néhány héttel később Jane Goodall ENSZ békenagykövet tartott ott előadást. Mindkét eseményt kimagasló érdeklődés kísérte.

A várossal elsősorban a programok szervezésén és áttekintésén dolgoztunk sokat. Dénes meghirdetett egy ötletpályázatot az EKF programokhoz való tematikus csatlakozásra, amire közel 500 nevezés érkezett az egyetem különböző szervezeti egységeiből. Ezek közül több, mint 280 meg is valósult a 2009-es és 2010-es év folyamán (részben városi társfinanszírozással). Miközben a programok tervezése zajlott, egy újabb váratlan esemény kavarta meg a vizet: viszonylag rövid betegség után Tasnádi Péter polgármester elhunyt, és az időközi választáson Páva Zsoltot választották meg a pozícióra. Ezzel Pécs városában megszűnt a kormányzattal való politikai együttállás, ami bizonyos kételyeket vetett fel az EKF rendezvényekhez tartozó puha pénzek lehívását illetően. A város követelte a neki járó, korábban kialakított pénzt, míg a kormányzat az új helyzetben ezt csak nem, vagy feltételekkel volt hajlandó biztosítani. Egyre durvábbá vált az üzengetés, ráadásul a felek nem voltak hajlandók egy asztalhoz ülni a nézeteltérések tisztázására. Ekkor Dénes ötletére magam hívtam meg a feleket egy békítő megbeszélésre, egy semleges helyszínre (az egyetem Rektori Hivatalába). Nyilván az időprés is közrejátszott, de itt létrejött a megállapodás körvonala 2009 őszén, ami lehetővé tette a kulturális évad megnyitóját 2010. január 10-én. Ezután minden ment a maga útján, a rektori ciklusom lejárt, és velem együtt Dénes is elköszönt az egyetemi nagyszínpadtól.